

Torbjørn Olsen

Torbjørn Olsen (f. 1952) er ansatt i Total E&P Norge som senior operatør

Torbjørn Olsen arbeidet som operatør på Frigg fra 1978 til feltet stengte ned i 2004. Han jobber nå for Total på britisk sokkel. Olsen er utdannet mekaniker og arbeidet som maskinarbeider ved Haugesund Mekaniske Verksted før han fikk jobb i Elf. I mai 1978 hadde han sin første tur offshore og var med på oppstarten av TCP2.

”De første månedene gikk arbeidet i hovedsak ut på å ferdigstille plattformen og prosessutstyret til oppstart. Vi skulle lære oss anlegget og finne ut hvor ting stod. Vi lærte å trykkteste de forskjellige systemene, enten det var separatorinntaket, glykolsystemet (tørkesystemet for gassen) eller fuelgass- (brenngass) systemet til generatorene. Alt ble testet og klargjort for produksjon. Vi var med på hele prosessen på TCP2.”

Han forteller med innlevelse om arbeidet de første årene på Frigg: *”Oppgavene til en operatør gikk i praksis ut på å passe på, lytte og justere. PMA – Preventive Maintenance (forebyggende vedlikehold) sto i fokus. Til å begynne med var operatørens oppgave å sjekke nivået på trykk og temperaturer. Man sjekket nivåglasset for de enkelte tankene, og ga melding videre hvis noe trengte å gjøres. Vi hadde i starten skriverunder hver fjerde time. Da skrev vi ned verdier, og fikk et veldig godt bilde av hvordan systemet fungerte. Til å begynne med var det flere justeringer, men så lærte man seg å avpasse systemet med færre justeringer. For eksempel lærte vi hvilken temperatur vi måtte ha på fuelgassen ut for at den skulle ha rett temperatur ved turbinen. Vi gikk runder ellers også, for å se til at ting fungerte. Vi klargjorde for vedlikehold, mens mekanikerne utførte selve arbeidet. For eksempel stengte vi ned og isolerte systemer for reparasjon. Vi sjekket ventiler, og gjorde enkelt vedlikehold, som å smøre opp ventiler.*

For større oppgaver kunne man skrive arbeidsordrer til mekanikerne. Mekanikerne var ansatt i firmaet Bjørge, og de fulgte opp sitt vedlikeholdsprogram på Frigg. Det var en del av hele vedlikeholdsprogrammet.”

Han forteller detaljert og med stor innlevelse om rutinearbeid, vedlikeholdsarbeid og stadig nye utfordringer. Testing av utstyret var en sentral del av jobben: *”Det var en shut-down på deler av anlegget, test av den streamen som var stand-by. Da ble alt testet, innløps- og utløpsventiler, glykolreboiler. Alt ble testet for å sjekke om det stengte ned som det skulle, shut-down funksjonene på hele anlegget. Dette gjaldt både gass og glykol-systemet. Slike tester skjedde jevnt over hver tredje måned. Av og til testet vi gass-systemet og av og til glykolsystemet. Testing ble gjort på dagtid, i tilfelle vi fikk behov for hjelp av instrumentfolka. Vi kalte det fjerde nivå shutdown test, med test av shutdown-systemet. Vi så på om nedstengningen skjedde slik den skulle. En gang i året ble hele plattformene stengt ned. Ikke begge plattformene samtidig, men begge ble stengt ned en gang i året. Dette ble planlagt sammen med St. Fergus, og utført når nominasjonene var lavest, stort sett på sommeren. Dermed ble produksjonen holdt i gang på en av plattformene.”*

En operatør arbeider ikke alene og Olsen forklarer samspillet mellom hans rolle og andre på plattformene; meteringtekniker, ventilasjonsfolk, elektrikere, mekanikere og laboratoriefolk. *”Hver morgen i fem-seks tida ble det tatt glykolprøver, og renheten ble sjekket. Operatørene*

ble trent opp til å ta prøvene. Det var laboratorium på QP. Arbeidsforholdene på laboratoriet kunne være litt kummerlige. På 1990-tallet ble det installert et nytt og moderne laboratorium på TP1.”

Gjengen på kontrollrommet

kom innom. Det var mange som ikke likte at det ble snakket om jobbing i disse kaffepausene, men på travle dager kunne det være en fin anledning til å ta opp problemer.”

På midten av 1980-tallet kom Olsen tilbake på hovedkontrollrommet på QP etter tre år på brønnplattformene. Han var da senioroperatør. I tillegg til å være hovedsentral for alt som foregikk innen produksjon i Friggområdet var kontrollrommet også et sosialt samlingssted. ”Det var lagt til rette med en kaffekrok hvor det alltid var frukt og vann til å lage kaffe. Klokken ni om morgenen og klokken tre på ettermiddagen var det fast kaffepause. Det var en samlingsstund hvor også mekanikerne og elektrikerne

I forbindelse med produksjonsstart på satellittfeltene kom stadig nye utfordringer til operatørene, både de ute i prosessen, men særlig for kontrollromsoperatørene. ”I forbindelse med utbyggingen av Øst-Frigg ble hele styringsanlegget på QP oppgradert og helt ombygget med datasystemer. Da kom data-alderen til Frigg med skjermbasert Bailey kontrollsystem. Systemet som kom inn, kunne fjernstyres. Frøy var også en fjernstyrt plattform. Alt fra testing av ventiler og til gjennomføring av prosess-stopper ble styrt fra QP. Men hadde man en nød-nedstenging måtte folk reise bort for å starte prosessen igjen. Slik var driftsfilosofien.” De største utfordringene kom med utbyggingen av Frøy: ”Installering, oppstart og drift av prosessen til Frøy ble en utfordring for oss operatører. Vi måtte lære oss den nye teknologien som innebar oljebehandling og vanninjeksjon. Problemer oppsto, blant annet forskjellige scaleproblemer (avleiringsproblemer). Frøy var generelt et mer problematisk prosjekt enn Frigg. En del uheldige omstendigheter oppsto. [...] Det var mange utfordringer med Frøy. Man fikk belegg i brønnene og måtte til med tilsetning av kjemikalier. Det var viktig å passe doseringen av kjemikalier. Ved en anledning ble det brukt for lite kjemikalier og flowline (strømningsrør) ble som knallhard betong. Når sjøvann og reservoarvann ble blandet utviklet det seg kjemiske reaksjoner. Da Frøy og Lille-Frigg startet produksjon, kom det inn mer vann. Vannet ble renset og maks oljeinnhold var 40 ppm da det gikk over bord.”

Intervjuet med Torbjørn Olsen ble gjort av Gunleiv Hadland og Trude Meland, 7. november 2006 og 16. november 2006